

دعا در ذکر توبه و طلب توفیق آن از خدای تعالی

وَكَانَ مِنْ دُعَائِهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي ذِكْرِ التَّوْبَةِ وَطَلَبِهَا

از دعاهای امام علیه السلام است در ذکر توبه و بازگشت و طلب توفیق آن از خدای تعالی

اللَّهُمَّ يَا مَنْ لَا يَضِيفُهُ نَعْتُ الْوَاصِفِينَ وَيَا مَنْ لَا يُجَاوِزُهُ رَجَاءُ الرَّاجِينَ

بار خدایا، ای آن که توصیف و اصفان، وصف کردند نتواند و ای آن که امید امیدواران از تو در نگذرد

وَيَا مَنْ لَا يَضِيعُ لَدَيْهِ أَجْرُ الْمُحْسِنِينَ وَيَا مَنْ هُوَ مُنْتَهَى خَوْفِ الْعَابِدِينَ

و ای آن که پاداش نیکوکاران در نزد تو تباه نگردد. ای خداوندی که پرستندگان چون از تو ترسند از دیگر کس
نترسند

وَيَا مَنْ هُوَ غَايَةُ خَشْيَةِ الْمُتَّقِينَ هَذَا مَقَامُ مَنْ تَدَاوَلَتْهُ أَيْدِي الذُّنُوبِ وَقَادَتْهُ أَرْمَةُ الْخَطَايَا

و ای خداوندی که پرهیزگاران چون بیم تو به دل دارند، بیم کس به دل ندهند. اینجا که من ایستاده‌ام،
جایگاه کسی است که بازیچه دست گناهان است و زمام اختیارش در کف خطاها و لغزشها.

وَاسْتَحْوَذَ عَلَيْهِ الشَّيْطَانُ فَقَصَرَ عَمَّا أَمَرَتْ بِهِ تَفْرِيطًا وَتَعَاطَى مَا نَهَيْتَ عَنْهُ تَغْرِيرًا

شیطان بر او تاخته و چیرگی یافته، پس، از روی تفریط، از انجام هر چه بدان فرمان داده‌ای قصور ورزیده و از سر غرور، هر چه را از آن نهی کرده‌ای مرتکب شده،

كَالْجَاهِلِ بِقُدْرَتِكَ عَلَيْهِ أَوْ كَالْمُنْكَرِ فَضْلَ إِحْسَانِكَ إِلَيْهِ حَتَّى إِذَا انْفَحَّ لَهُ بَصَرُ الْهُدَى وَتَقَشَّعَتْ عَنْهُ سَحَابُ الْعَمَى

همانند کسی که گستردگی عرصه قدرت تو را نمی‌شناسد یا آنکه احسان تو را در حق خود انکار می‌کند. و آنگاه که دیده هدایتش بینا شود و آن ابرهایی که بصیرتش را فرو پوشانیده پراکنده گردد،

أَحْصَى مَا ظَلَمَ بِهِ نَفْسَهُ وَفَكَرَ فِيمَا خَالَفَ بِهِ رَبَّهُ فَرَأَى كَبِيرَ عَصِيَانِهِ كَبِيرًا وَجَلِيلَ مُخَالَفَتِهِ جَلِيلًا

آن ستمها که در حق خود کرده بر شمرد و در آن خلافها که در امر پروردگارش مرتکب شده بیندیشد. پس عصیان بزرگ خود را به همان بزرگی که هست بنگرد و خلاف عظیم خود را به همان عظمت که هست مشاهده کند.

فَأَقْبَلَ نَحْوَكُمُؤْمَلًا لَكُمُستَحْيَا مِنْكَ وَوَجَّهَ رَغْبَتَهُ إِلَيْكَ ثِقَةً بِكَ فَأَمَّا كَبَطْمَعِهِ يَقِينًا وَقَصْدَكَ بِخَوْفِهِ إِخْلَاصًا

آنگاه با دلی پر امید به تو روی نهد در حالی که دیده از پشت پای خجالت بر نتواند داشت. همه رغبت خویش در تو بسته و تنها اعتمادش به توست. با امیدی که در دل خود پرورده از روی یقین آهنگ تو کرده و با دلی بیمناک و اخلاصی تمام به درگاه تو روی آورده است.

قَدْ خَلَا طَمَعُهُ مِنْ كُلِّ مَطْمُوعٍ فِيهِ غَيْرُكَ وَأَفْرَحَ رَوْعُهُ مِنْ كُلِّ مَحْدُورٍ مِنْهُ سِوَاكَ

و اگر دیگران طمع در دیگری بسته‌اند او جز در تو طمع نبسته، اگر دیگران از دیگری هراسناکند او را جز از تو هراسی در دل نیست.

فَمَثَلَ بَيْنَ يَدَيْكَ مُتَضَرِّعًا وَغَمَّضَ بَصَرَهُ إِلَى الْأَرْضِ مُتَخَشِّعًا وَطَاطَأَ رَأْسَهُ لِعِزَّتِكَ مُتَذَلِّلًا

بار خدایا، بنده تو در پیشگاه تو به تضرع ایستاده و به خشوع چشم بر زمین دوخته و در پیشگاه عز تو سر به خواری فرو داشته

وَأَبْتَأَكَ مِنْ سِرِّهِ مَا أَنْتَ أَعْلَمُ بِهِ مِنْهُ خُضُوعًا وَعَدَدَمِنْ ذُنُوبِهِ مَا أَنْتَ أَحْصَى لَهَا خُشُوعًا

و خاضعانه راز دلش را که تو خود بدان آگاه‌تری با تو در میان نهاده و فروتنانه گناهانش را که تو خود شمارشان بهتر می‌دانی یک یک بر می‌شمرد.

وَاسْتَعَاثَ بِكَ مِنْ عَظِيمٍ مَا وَقَعَ بِهِ فِي عِلْمِكَ وَقَبِيحٍ مَا فَضَحَهُ فِي حُكْمِكَ مِنْ ذُنُوبٍ أَدْبَرَتْ
لَذَاتِهَا فَذَهَبَتْ وَأَقَامَتْ تَبِعَاتِهَا فَلَزِمَتْ

به درگاه تو استغاثه می‌کند از واقعه شگرفی که بدان گرفتار آمده و تو خود از آن با خبری و زاری می‌کند از عملی ناپسند که به سبب سرپیچی از حکم تو اش رسوا ساخته: همان گناهایی که لذات آنها سپری گشته و شتابان گریخته است و عواقب شومشان باقی است چنان که گویی هرگز سر رفتنش نیست.

لَا يُنْكِرُ - يَا إِلَهِي - عَدْلَكَ إِنْ عَاقَبْتَهُ وَلَا يَسْتَعْظِمُ عَفْوَكَ إِنْ عَفَوْتَ عَنْهُ وَرَحْمَتَهُ

ای خداوند من، چنین بنده‌ای اگر به عدل خود عقوبتت کنی زبان به انکار نمی‌گشاید و اگر عفوش کنی و بر او رحمت آوری عفو و رحمتت را در برابر عظمتت بزرگ نشمارد.

لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الرَّبُّ الْكَرِيمُ الَّذِي لَا يَتَعَاظَمُهُ غُفْرَانُ الذَّنْبِ الْعَظِيمِ

زیرا تو آن پروردگار کریمی هستی که آمرزش گناهان بزرگ را بزرگ نمی‌شمی.

اللَّهُمَّ فَهَذَا إِذَا قَدْ جِئْتِكَ مُطِيعًا لِأَمْرِكَ فِيمَا أَمَرْتَ بِهِ مِنْ الدُّعَاءِ مُتَجَزِّئًا وَعُودَكَ فِيمَا وَعَدْتَ بِهِ مِنْ
الْإِجَابَةِ إِذْ تَقُولُ (ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ)^۱

ای خداوند، این منم که به سوی تو آمده‌ام، مطیع فرمان توام آنجا که فرمان داده‌ای که بندگانت دست به دعا بردارند. اینک خواهم به آن وعده اجابت که داده‌ای وفا کنی، که تو خود گفته‌ای: بخوانید مرا تا شما را اجابت کنم.

اللَّهُمَّ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَالْقِنِيِّ بِمَغْفِرَتِكَ كَمَا لَقَيْتَكَ بِإِقْرَارِي

بار خدایا، بر محمد و خاندانش درود بفرست و آن سان که من در برابر تو به گناه خود اعتراف کرده‌ام، تو نیز به آمرزش خود مرا بپذیر.

^۱ (سوره غافر، آیه ۶۰).

وَارْفَعْنِي عَنْ مَصَارِعِ الذُّنُوبِ كَمَا وَضَعْتَ لَكَ نَفْسِي وَاسْتُرْنِي بِسِتْرِكَ كَمَا تَأْتِيَنِي عَنِ الْإِنْتِقَامِ
مِنِّي

و آن سان که خود را در برابر تو پست گردانیده‌ام مرا از لغزشگاههای گناه برگیر و آن سان که در انتقام گرفتن از من درنگ کرده‌ای، مرا در پرده رحمت خویش مستور دار.

اللَّهُمَّ وَثِّبْ فِي طَاعَتِكَ نَيْتِي وَأَحْكَمْ فِي عِبَادَتِكَ بَصِيرَتِي وَوَفِّقْنِي مِنَ الْأَعْمَالِ لِمَا تَغْسِلُ بِهِ دَنَسَ
الْخَطَايَا عَنِّي

بار خدایا، قصد مرا در اطاعت خویش پایداری بخش و بصیرتم را در پرستشست قوی گردان و مرا توفیق کارهایی ده که با آن از آلودگی گناه شست و شویم دهی،

وَتَوَفِّقْنِي عَلَى مِلَّتِكَ وَمِلَّةِ نَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ - عَلَيْهِ السَّلَامُ - إِذَا تَوَفَّيْتَنِي

و چون بمیرانی بر آیین خود و آیین پیامبرت محمد - علیه السلام - بمیران.

اللَّهُمَّ إِنِّي أَتُوبُ إِلَيْكَ فِي مَقَامِي هَذَا مِنْ كِبَائِرِ ذُنُوبِي وَصَغَائِرِهَا وَبَوَاطِنِ سَيِّئَاتِي وَظَوَاهِرِهَا

ای خداوند، در همین مکان که ایستاده‌ام، از گناهان خرد و کلان خود، از بدیهای پنهان و آشکار خود،

وَسَوَالِفِ زَلَاتِي وَحَوَادِثِهَا تَوْبَةٌ مَنْ لَا يُحَدِّثُ نَفْسَهُ بِمَعْصِيَةٍ وَلَا يُضْمِرُ أَنْ يُعُودَ فِي خَطِيئَةٍ

از لغزشهای گذشته و حال خود به درگاه تو توبه می‌کنم، چونان توبه کسی که از آن پس حتی با خود سخن از گناه نگوید و در خاطر نگذراند که خطای پیشین از سر گیرد.

وَقَدَقُلْتُ - يَا إِلَهِي - فِي مُحْكَمِ كِتَابِكَ إِنَّكَ تَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِكَ وَتَعْفُو عَنِ السَّيِّئَاتِ وَتُحِبُّ
التَّوَّابِينَ

ای خداوند من، تو خود در کتاب محکمت گفته‌ای که توبه بندگانت را می‌پذیری و گناهانشان را عفو می‌کنی و توبه کنندگان را دوست می‌داری،

فَأَقْبَلُ تَوْبَتِي كَمَا وَعَدْتَّ وَاعْفُ عَنِ سَيِّئَاتِي كَمَا ضَمِنْتَ وَأَوْجِبْ لِي مَحَبَّتَكَ كَمَا شَرَطْتَ

پس همچنان که وعده داده‌ای توبه من بپذیر و همچنان که بر عهده گرفته‌ای از خطاهای من درگذر و آن سان که شرط کرده‌ای محبت خود نصیب من ساز.

وَلَاكَ - يَا رَبِّ - شَرْطِي الْأَعُودَ فِي مَكْرُوهِكَ وَضَمَانِي أَنْ لَا أَرْجِعَ فِي مَذْمُومِكَ وَعَهْدِي أَنْ
أَهْجُرَ جَمِيعَ مَعَاصِيكَ

ای پروردگار من، من نیز شرط می‌کنم که زین پس کاری را که تو باش ناخوش داشته‌ای مرتکب نشوم و بر عهده می‌گیرم که عملی را که تو باش ناپسند دانسته‌ای انجام ندهم و از هر چه معصیت توست دوری گزینم.

اللَّهُمَّ إِنَّكَ أَعْلَمُ بِمَا عَمِلْتُ فَاغْفِرْ لِي مَا عَمِلْتُ وَاصْرِفْنِي بِقُدْرَتِكَ إِلَى مَا أَحْبَبْتَ

ای خداوند، تو بهتر می‌دانی که من چه کرده‌ام، پس آن گناهان را که خود بدانها آگاهی بیامرز و به قدرت خود مرا بدان سو ببر که خود دوست داری.

اللَّهُمَّ وَعَلَى تَبِعَاتٍ قَدْ حَفِظْتُهُنَّ وَتَبِعَاتٍ قَدْ نَسِيتُهُنَّ وَكُلُّهُنَّ بِعَيْنِكَ الَّتِي لَا تَنَامُ وَعِلْمِكَ الَّذِي لَا يَنْسَى

ای خداوند، بر ذمه من تبعاتی است که در حفظ دارم و تبعاتی که از یاد برده‌ام، ولی همه را چشم تو که هرگز به خواب نمی‌رود می‌نگرد و علم تو که هیچ چیز از آن نهان نمی‌ماند، می‌داند.

فَعَوَّضُ مِنْهَا أَهْلَهَا وَاحْطُطْ عَنِّي وَزُرْهَا وَخَفِّفْ عَنِّي ثِقَلَهَا وَاعْصِمْنِي مِنْ أَنْ أَقَارِفَ مِثْلَهَا

تو خود کسانی را که بر من ذمه دارند عوض ده و بار گناه آن از دوش من بگیر و از سنگینی آن بکاه و مرا از ارتکاب چنان گناهی نگه‌دار.

اللَّهُمَّ وَإِنَّهُ لَا وَفَاءَ لِي بِالتَّوْبَةِ إِلَّا بِعِصْمَتِكَ وَلَا اسْتِمْسَاكَ بِي عَنِ الْخَطَايَا إِلَّا عَن قُوَّتِكَ فَقَوِّنِي بِقُوَّةِ كَافِيَةٍ وَتَوَلَّنِي بِعِصْمَةٍ مَانِعَةٍ

ای خداوند، من در توبه خویش پایداری نتوانم، مگر تو مرا از گناه نگه‌داری و از گناه پرهیز نتوانم مگر تو توان آنم دهی. پس مرا به نیرویی به حد کفایت توانا گردان و به عصمتی باز دارنده از گناه مدد فرمای.

اللَّهُمَّ أَيُّمَا عَبْدٍ تَابَ إِلَيْكَ وَهُوَ فِي عِلْمِ الْغَيْبِ عِنْدَكَ فَاسْخُ لَتَوْبَتِهِ وَعَائِدُ فِي ذَنْبِهِ وَخَطِيئَتِهِ فَإِنِّي أَعُوذُ
بِكَ أَنْ أَكُونَ كَذَلِكَ

ای خداوند، هر بنده‌ای، به درگاه تو توبه می‌کند و حال آنکه تو به علم خود می‌دانی که توبه خود خواهد شکست و بار دیگر به گناه و خطای خود باز خواهد گشت. خداوندا، به تو پناه می‌آورم اگر در این زمره باشم.

فَجَعَلْ تَوْبَتِي هَذِهِ تَوْبَةً لَا أَحْتَاجُ بَعْدَهَا إِلَى تَوْبَةٍ تَوْبَةً مُوجِبَةً لِمَحُومَاسَلَفِ وَالسَّلَامَةِ فِيمَا بَقِيَ

ای خداوند، این توبه من از آن گونه قرارده که بعد از آن نیازمند توبه نشوم. توبه‌ای که موجب زداییدن گناهان گذشته من باشد و سبب در امان ماندن در باقی عمر از گنهکاری.

اللَّهُمَّ إِنِّي أَعْتَذِرُ إِلَيْكَ مِنْ جَهْلِي وَأَسْتَوْهِبُكَ سُوءَ فِعْلِي فَاضْمَمْنِي إِلَى كَنْفِ رَحْمَتِكَ تَطَوُّلاً وَ
اسْتُرْنِي بِسِتْرِ عَافِيَتِكَ تَفَضُّلاً

ای خداوند، از نادانی خود، از درگاه تو، پوزش می‌طلبم و بخشایش کردار بدم را از تو می‌خواهم. به احسان خویش مرا در کنف رحمت خود جای ده و به فضل و کرم خویش در پرده عافیت خود بپوشان.

اللَّهُمَّ وَإِنِّي أَتُوبُ إِلَيْكَ مِنْ كُلِّ مَا خَالَفَ إِرَادَتَكَ أَوْ زَالَ عَنْ مَحَبَّتِكَ مِنْ خَطَرَاتِ قَلْبِي وَلِحَطَّاتِ
عَيْنِي

ای خداوند، به درگاه تو توبه می‌کنم از هر خاطره بد که در دلم خطور کرده و هر نگاه گناه آلود که چشمم مرتکب شده

وَحِكَايَاتِ لِسَانِي تَوْبَةً تَسْلُمُ بِهَا كُلُّ جَارِحَةٍ عَلَى حِيَالِهَا مِنْ تَبِعَاتِكَ وَتَأْمَنُ بِمَا يَخَافُ الْمُعْتَدُونَ مِنْ
الْإِيمِ سَطَوَاتِكَ

و هر سخن بیجا که بر زبانم جاری گشته که خلاف اراده تو و بیرون از دایره دوستی تو بوده است، توبه می‌کنم
آن چنان که یک یک اعضايم از عقوبتهای تو به سلامت مانند و از خشم دردناک تو که متجاوزان و ستمکاران از
آن بیمناکند در امان باشند.

اللَّهُمَّ فَارْحَمْ وَحَدِّثِي بَيْنَ يَدَيْكَ وَوَجِيبَ قَلْبِي مِنْ خَشْيَتِكَ وَاضْطِرَابِ أَرْكَانِي مِنْ هَيْبَتِكَ

بار خدایا به تنهایی من در برابر خود و تپیدنهای دلم از خوف خود و لرزش اعضايم از هیبت خود رحمت آور،

فَقَدْ أَقَامْتَنِي - يَا رَبِّ - ذُنُوبِي مَقَامَ الْحَزِي بِفَنَائِكَ فَإِنْ سَكَتُ لَمْ يَنْطِقْ عَنِّي أَحَدٌ وَإِنْ شَفَعْتُ فَلَسْتُ
بِأَهْلِ الشَّفَاعَةِ

که گناهانم، ای پروردگار من، مرا در پیشگاه تو در مقام رسوایی بر پای داشته. اگر خود خاموشی گزینم، کسی
درباره من سخن نخواهد گفت و اگر شفيعی بطلبم، دانم که سزاوار شفاعت نیستم تا کسی مرا شفاعت کند.

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَشَفِّعْ فِي خَطَايَايَ كَرَمَكَ وَعُدْ عَلَيَّ سَيِّئَاتِي بِعَفْوِكَ وَلَا تَجْزِنِي جَزَائِي
مِنْ عُقُوبَتِكَ

بار خدایا، بر محمد و خاندانش درود بفرست و کرمت را شفيع خطاهای من قرار ده و به عفو و بخشایش خود
گناهانم عفو کن و مرا به عقوبتی که سزاوار آنم جزا مده

وَابْسُطْ عَلَيَّ طَوْلَكَ وَجَلِّلْنِي بِسِتْرِكَ وَأَفْعَلْ بِي فِعْلَ عَزِيزٍ تَضَرَّعَ إِلَيْهِ عَبْدٌ ذَلِيلٌ فَرَحِمَهُ أَوْ غَنِيٌّ
تَعَرَّضَ لَهُ عَبْدٌ فَقِيرٌ فَنَعَشَهُ

و احسان خود به فراوانی به من ارزانی دار و مرا در پرده عفو خود بپوشان. ای خداوند، با من همانند پیروزمندی رفتار کن که بنده‌ای ذلیل در برابرش زاری می‌کند و آن پیروزمند بر او رحمت می‌آورد، یا همانند توانگری که فقیری راه بر او می‌گیرد و آن توانگر بی‌نیازش می‌سازد.

اللَّهُمَّ لَا خَفِيرَ لِي مِنْكَ فَلْيَخْفِرْ بِي عِزُّكَ وَلَا شَفِيعَ لِي إِلَيْكَ فَلْيَشْفَعْ لِي فَضْلُكَ وَقَدْ أَوْجَلْتَنِي
خَطَايَايَ فَلْيُؤْمِنِّي عَفْوُكَ

بار خدایا، کس نیست که مرا پناه دهد، سایه عز توست که بایست مرا پناه دهد. کس نیست که به درگاه تو شفیع من شود، فضل و کرم توست که بایست مرا شفاعت کند. گناهانم مرا می‌ترساند، عفو توست که بایست مرا ایمنی بخشد.

فَمَا كَلُّ مَا نَطَقْتُ بِهِ عَنْ جَهْلِ مَنِّي بِسُوءِ أَثْرِي وَلَا نِسْيَانٍ لِمَا سَبَقَ مِنْ ذَمِيمٍ فَعَلِي

ای خداوند من، آنچه بر زبان می‌آورم نه از آن روست که از اعمال ناستوده خود بی‌خبرم، یا کردارهای ناپسند خود از یاد برده‌ام،

لَكِنْ لِنَسْمَعَ سَمَاؤُكَ وَمَنْ فِيهَا وَأَرْضُكَ وَمَنْ عَلَيْهَا مَا أَظْهَرْتَ لَكَ مِنَ النَّدَمِ وَلَجَأْتُ إِلَيْكَ فِيهِ
مِنَ التَّوْبَةِ

بل برای آن است که آسمان‌ها و ساکنان آنها و زمین و هر چه بر روی آن است، پشیمانی مرا که در برابر تو اظهار کرده‌ام بشنوند و بدانند که توبه کرده‌ام و به تو پناه آورده‌ام.

فَلَعَلَّ بَعْضَهُمْ بِرَحْمَتِكَ يَرْحَمُنِي لِسُوءِ مَوْقِفِي أَوْ تُدْرِكُهُ الرَّقَّةُ عَلَيَّ لِسُوءِ حَالِي فَيُنَالَنِي مِنْهُ بِدَعْوَةِ هِيَ
أَسْمَعُ لَدَيْكَ مِنْ دُعَائِي

باشد که یکی از آنها بر شوربختی من رحمت آرد یا بر بد حالی منش رقت آید و در حق من دعایی کند که تو زودتر از دعای من مستجاب فرمایی،

أَوْ شَفَاعَةٍ أَوْ كَدُّ عِنْدَكَ مِنْ شَفَاعَتِي تَكُونُ بِهَا نَجَاتِي مِنْ غَضَبِكَ وَفَوْزَتِي بِرِضَاكَ

یا روی شفاعت بر زمین نهد و شفاعت او از درخواست من مقبول تر افتد و سبب رهایی من از خشم تو و توفیق یافتن من به خشنودی تو باشد.

اللَّهُمَّ إِنْ يَكُنِ النَّدْمُ تَوْبَةً إِلَيْكَ فَأَنَا أَنْدَمُ النَّادِمِينَ وَإِنْ يَكُنِ التَّرْكُ لِعَصِيَّتِكَ إِنْابَةً فَأَنَا أَوْلُ
الْمُنِيبِينَ

بار خدایا، اگر پشیمانی به درگاه تو توبه است، من پشیمان‌ترین پشیمانانم و اگر ترک گناه بازگشت به توست، من نخستین بازگشتگانم

وَإِنْ يَكُنِ الْإِسْتِغْفَارُ حِطَّةً لِلذُّنُوبِ فَإِنِّي لَكَ مِنَ الْمُسْتَغْفِرِينَ

و اگر استغفار است که گناهان را می‌ریزد، من در زمره استغفار کنندگانم.

اللَّهُمَّ فَكَمَا أَمَرْتَ بِالتَّوْبَةِ وَضَمِنْتَ الْقَبُولَ وَحَثُّتَ عَلَى الدُّعَاءِ وَوَعَدْتَ الْإِجَابَةَ

ای خداوند، همچنان که ما را به توبه فرمان داده‌ای و پذیرفتنش بر عهده گرفته‌ای، همچنان که ما را به دعا بر انگیخته‌ای و وعده اجابت داده‌ای،

فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاقْبَلْ تَوْبَتِي وَلَا تَرْجِعْ عَلَيَّ مِنَ الْحَيَّةِ مِنْ رَحْمَتِكَ

پس بر محمد و خاندانش درود بفرست و توبه من بپذیر و به جایی که نومیدان از رحمت خود را باز می‌گردانی باز مگردان.

إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ عَلَى الْمُدْنِبِينَ وَالرَّحِيمُ لِلْخَاطِئِينَ الْمُنِيبِينَ

تویی آن که توبه گنهکاران می‌پذیری و با خطاکاران بازگشته از خطا مهربان هستی.

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ كَمَا هَدَيْتَنَاهُ وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ كَمَا اسْتَقْدْتَنَاهُ

بار خدایا، بر محمد و خاندانش درود بفرست آن سان که ما را به سبب او راه هدایت نمودی. بر محمد و خاندانش درود بفرست آن سان که ما را به هدایت او نجات بخشیدی.

وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ صَلَاةً تَشْفَعُ لَنَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَيَوْمَ الْفَاقَةِ إِلَيْكَ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَهُوَ عَلَيْكَ يَسِيرٌ

بر محمد و خاندانش درود بفرست، درودی که در روز بازپسین، روز بینوایی، شفیع ما به نزد تو باشد، که تو بر هر کاری توانایی. و هو علیک یسیر.